

Korduvad küsimused ühise praktika kohta

CP12: Tõendid kaubamärki puudutava kaebuse menetluses

1. ÜHINE PRAKTIKA

1.1 Üldküsimused

1.1.1 Mis on CP12 ühise praktika eesmärk?

CP12 ühise praktikaga sätestatakse kaubamärki puudutava kaebuse menetluses kasutatavate tõendite kohta suunavad ja mittesiduvad põhimõtted. Selle eesmärk ei ole sõltumatutele apellatsiooniorganitele praktikat peale suruda ega algatada õigusaktide muutmist. CP12 ühise praktikaga pakutakse välja üksnes soovitusi, mida apellatsiooniorganid võivad omaks võtta ja kasutada, kuid ühise praktika põhimõtted ei ole nende jaoks siduvad.

1.1.2 Kas CP12 ühises praktikas on arvesse võetud Euroopa Liidu (EL) kohtupraktikat?

Asjaomast ELi kohtupraktikat analüüsiti ja see võeti aluseks CP12 ühise praktika soovitude koostamisel.

1.2 Üldpõhimõtted

Tõendid, tõendite lubatavus kaebuse menetluses

1.2.1 Mida peaks intellektuaalomandi (IO) amet tegema, kui ta ei saa õiguslike piirangute tõttu nõustuda ühisteatise alapeatükis 2.2 nimetatud nelja tõendiliigiga?

Küsimuses viidatud mõistete abil on välja pakutud ühtne terminoloogia tõendiliikide kohta, mis on kooskõlas ELi kohtupraktikaga. Need määratlused on rakendatavad üksnes suunistena menetlusosalistele ja nende esindajatele, et suurendada menetluste läbipaistvust ning prognoositavust, eelkõige EUIPO apellatsioonikodades ELi tasandil. Teistel apellatsiooniorganitel on soovitatav kasutada samu määratlusi, kui see on asjakohase riigisisese õiguse järgi võimalik. Õiguslike piirangute korral võivad IO-ametid rakendada CP12 ühist praktikat osaliselt (valikuline rakendamine). Sel moel saab dokumendi teistes peatükkides või alapeatükkides nimetatud soovitusi ikkagi kasutada IO-ametitele ja nende klientidele suuniste jagamiseks.

1.3 Ühise praktika põhimõtted

Tõendamismeetodid ja tõendiallikad

Dokumentide või tõendite esitamine, veebitõendid: allikad, usaldusväärsus ja esitamine, tõendite ehtsus, tõepärasus ja usaldusväärsus ning nende hindamise kriteeriumid

1.3.1 Kas alapeatükkides 3.1.1.1–3.1.1.10 esitatud tõendamismeetodite loetelu on ammendav?

Loetelu on soovituslik ega kajasta tõendite suhtelist tähtsust ega tõendusjõudu. Samuti ei ole see loetelu ammendav, seega saab menetlusosaline esitada mis tahes muid konkreetse juhtumiga seotud tõendeid, mida võivad arvesse võtta apellatsiooniorganid või IO-ametid. Mis tahes tõendi hindamise küsimus jääb alati nende otsustada.

1.3.2 Kas CP12 ühine praktika on ajakohane ka mõne aasta pärast, võttes arvesse et veebianalüütika, -arhiivid, muudetavad veebilehed, sotsiaalmeedia ja muud veebitõendite allikad muutuvad kiiresti?

CP12 ühine praktika on koostatud suure hoolega, et see oleks nii kohaldatav, ajakohane ja „tulevikukindel“ kui võimalik. Ent mõne asjaoluga, eriti alapeatükis „Veebitõendid: allikad,

usaldusväärsus ja esitamine“ nimetatutega, tuleb arvestada kujuneva kohtupraktika ja tehnilise arengu valguses. Selleks puhuks, kui mõne ühise praktika põhimõtete ja soovitude kohta tekib uus kohtupraktika, algatati 2020. aasta septembris ECP4 alaprojekt „Ühise praktika alalhoidmine“, mille raames analüüsitakse ning uuritakse kohtupraktikat ja otsustatakse, kas ühise praktika dokumenti on vaja muuta või mitte. Sama reegel peaks kehtima tehnilise arengu puhul, mis mõjutab CP12 ühises praktikas esitatud soovitusi.

Tõendi kuupäeva kindlakstegemine

Dokumentaalsed tõendid: dokumentide kuupäeva kindlakstegemine, veebitõendid: kuupäeva kindlakstegemise vahendid, turu-uuringu periood ja ajastus

1.3.3 Kas alapeatükis 3.2.2 loetletud veebitõendite kuupäeva kindlakstegemise vahendite kasutamine kaubamärgimenetluses on kohustuslik?

Küsimuses nimetatud alapeatükis on esitatud mittetäielik loetelu vahenditest, mis võivad aidata määrata kuupäeva, mil konkreetne sisu avaldati internetis. Ent nende vahendite kasutamine ei ole menetlusosaliste ja nende esindajate jaoks kohustuslik. Nad võivad kasutada muid võimalusi (nt notariaalset tõendit) või veebivahendeid. Tõendite hindamine jääb alati apellatsiooniorganite ja liikmesriikide IO-ametite pädevusse.

Tõendite esitamise viisid

Tõendite esitamine: vastuvõetavad vormingud, suurus ja maht, tõendite ja turu-uuringute liigendus, mallid

1.3.4 Miks on e-esitamine võimaluse korral eelistatavam viis tõendite esitamiseks?

CP12 ühise praktikaga üritatakse pigem hõlmata, mitte välistada olemasolevaid tavasid. Seetõttu sisalduvad seal soovitusel kõigi esitamise viiside kohta, nimelt esitamine paberil jm füüsiliste tõendite abil, e-esitamine, faksiga ning andmekandjatel esitamine. Oluline on, et menetlusosaline või tema esindaja alati eelnevalt kontrolliks, millist esitamiseviisi aktsepteerib asjaomane apellatsiooniorgan või IO-amet. Näiteks võib mõni neist tegutseda paberivabalt või mitte vastu võtta faksitud dokumente. Ent võttes arvesse, et aina rohkem tegevusi kaubamärgi menetlustes saab teha veebi vahendusel ja digiteerimise abil muudetakse pidevalt traditsioonilisi menetlusviise, on väga tõenäoline, et tulevikus aktsepteerib aina rohkem apellatsiooniorganeid ning IO-ameteid ainult e-esitamist. Seega tundub, et e-esitamine on tuleviku viis ja võimaluse korral eelistatavam viis tõendite esitamiseks.

1.3.5 Miks on alapeatükis 3.3.3.2 „Tarbijate valim (valimi koostamise meetod, valimi suurus)“ nimetatud absoluutne arv 1000–2000 tarbijat?

Valimi suurus 1000–2000 tarbijat on ühises praktikas esitatud üksnes näitena. Seda võib pidada piisavaks üldsuse ning üldiste kaupade ja teenuste tarbimise hindamise mõttes. Valimi suurus võib siiski hõlmata väiksemat arvu tarbijaid, sõltuvalt liikmesriigi elanikkonnast (asjaomane avalikkus), riikide eripäradest ning kaupade ja teenuste valdkonnast. Sellest järeldub, et professionaalide ja spetsialiseerunud/spetsiifilisemate kaupade ning teenuste korral võib oluliselt väiksem valimi suurus olla esinduslik ja tõendusjõuga, kui see valitakse rangelt juhuslikult. Seetõttu tuleks valimi suuruse üle otsustada juhtumipõhiselt.

1.3.6 Miks on ühise praktika dokumendis soovitatud mitte kombineerida testiprotokolle omandatud eristusvõime ja maine uurimisel?

Eraldi testiprotokolle tuleb võtta kui soovitusel turu-uuringute tegemise parimate tavade/soovitatud meetodite kohta ja kasulike suunistena sidusrühmadele. Tuleb mees pidada, et maine ja omandatud eristusvõime puhul on üle kogu ELi nõutavad eri tasemega tõendid. Seega on praktikas protokollide kombineerimine ebatõenäoline, sest professionaalsed

uuringutegijad hoiavad need eraldi, et vältida võimalikku segadust ja viia miinimumini risk, et saadud tulemused ei toeta täielikult järeldusi. Sellegipoolest hinnatakse tõendeid alati juhtumipõhiselt ja lõplik otsus jääb alati apellatsiooniorganite ning IO-ametite pädevusse.

1.3.7 Kas kasutajad ja uuringuekspertid peaksid kasutama ainult neid küsimusi, mis on esitatud omandatud eristusvõimet ning mainet puudutavas kolmeastmelises testimetodis alapeatükis 3.3.3.4 „Uuringu küsimustiku liigendus ja sõnastus“?

Kolmeastmeline testimetod on üks paljudest võimalustest turu-uuringu liigendamiseks. Nende sammude all viidatud näidisküsimused ei saa moodustada tegelikult uuringus kasutatavate küsimuste komplekti, need on üksnes näitlikud. Küsimuste arvu ja eriti nende sõnastuse peab alati juhtumipõhiselt määratlema uuringuekspert ning see tuleb kohandada spetsiifilise faktilise, majandusliku ja kultuurikontekstiga.

1.3.8 Mis on alapeatükis 3.3.3.5 esitatud kontroll-loetelu?

Kontroll-loetelu võivad apellatsiooniorganid ja IO-ametid kasutada abivahendina, et hinnata turu-uuringute sisu ning vastavust nõuetele. See võib olla kasulik ka kasutajatele ja uuringu tegijatele, et kontrollida üle asjaolud, mida asjaomased organid võivad nõuda.

1.3.9 Kas kontroll-loetelus alapeatükis 3.3.3.5 esitatud sisu on kohustuslik standard, millele turu-uuringud peavad vastama?

Kontroll-loetelu, nagu ka kogu CP12 ühine praktika, sisaldab suuniseid ja mittesiduvaid soovitusi. See on üksnes abivahend apellatsiooniorganitele ja IO-ametitele. Seega jääb turu-uuringu sisu ja standardi hindamine alati asjaomase apellatsiooniorgani või IO-ameti pädevusse.

Tõendite konfidentsiaalsus

Konfidentsiaalsustaotluse ulatus, vastuvõetavad viisid ja aeg, hindamise kriteeriumid, toimikutes ja otsustes sisalduvate konfidentsiaalsete andmete, isikuandmete, terviseiga seotud isikuandmete ning tundlike andmete töötlemine (anonüümimine)

1.3.10 Kas CP12 ühise praktika alusel on võimalik taotleda konfidentsiaalsust teise osalise suhtes inter partes-menetluses?

CP12 ühine praktika ei võimalda menetlusosalistel hoida tõendeid või andmeid konfidentsiaalsetena teiste osaliste ja/või nende esindajate ees *inter partes*-menetluses.

1.3.11 Miks on ühises praktikas välistatud võimalus taotleda konfidentsiaalsust hiljem, mitte ainult tõendite esitamise ajal?

Kuigi leidub apellatsiooniorganeid ja IO-ameteid, kes lubavad menetlusosalistel taotleda konfidentsiaalsust kuni kaubamärgi menetluse lõpuni, siis CP12 ühise praktika eesmärk on jagada soovitusi parimate tavade kohta. Soovitus on, et menetlusosaline peaks tõendite esitamise ajal märkima, et tõendid on konfidentsiaalsed või sisaldavad konfidentsiaalseid osi. Mida hiljem konfidentsiaalsuse nõue esitatakse, seda raskem on tagada tõendite konfidentsiaalsust, eriti toimikute veebiandmebaaside puhul.

1.3.12 Mis siis, kui mõned apellatsiooniorganid ja IO-ametid ei avalda oma otsuseid või tõendeid veebis?

CP12 ühise praktika eesmärk on hõlmata nii nende apellatsiooniorganite ja IO-ametite tavaid, kes avaldavad oma otsuseid ja/või tõendeid veebis, kui ka nende omasid, kes ei avalda. Seega nende apellatsiooniorganite ja IO-ametite suhtes, kes ei avalda neid veebis, CP12 seda osa ei kasutata. Eesmärk on olla nii hõlmav kui võimalik ja mitte jätta kõrvale aktsepteeritud tavaid. Võttes lisaks arvesse, et digiteerimise abil muudetakse traditsioonilist menetlust, on väga

võimalik, et tulevikus peab rohkem apellatsiooniorganeid ja IO-ameteid seda osa dokumendist enda jaoks kasulikuks.

2. METODOLOOGIA

2.1 Mil moel osalesid selles projektis apellatsiooniorganid, IO-ametid ja kasutajaühingud?

CP12 ühine praktika on ühise panuse tulemus sidusrühmadelt, kes võtsid osa koosolekutest, vastasid küsimustikele ja andsid tagasisidet teksti mustanditele. ELi IO-koostöövõrgustiku (EUIPN) veebilehel avaldatud kolmanda mustandi suhtes esitati üle 100 kommentaari IO-ametilt, apellatsiooniorganilt, kasutajaühingutelt, õiguseksperitelt ja akadeemikutelt. Kõik see aitas kujundada dokumendi lõplikku versiooni. Lisaks saadeti IO-ametitele ja ametisestele ning -välistele apellatsiooniorganitele projekti eri faasides mitu küsimustikku. Seda tegevust toetas e-kirjavahetus, telefonikõned ja videokonverentsid apellatsiooniorganite, IO-ametite ning kasutajaühingutega, et tagada iga kommentaari arvesse võtmine, analüüsimine ja arutelu asjakohasel koosolekul töörühmas, -seminaril, laiendatud töörühmas jm. Seega ei ole CP12 projekti tulemus saavutatud õiguseksperitide kitsas ringis, vaid see on EUIPNi sidusrühmade, kes tunnevad dokumendi potentsiaalset väärtust, arutelude tulemus.

2.2 Kuidas saavad IO-ametid CP12 ühist praktikat rakendada?

Aktiivsete sidusrühmade tegevuse ulatus ja ühise praktika kohaldatavus tähendavad, et apellatsiooniorganite, IO-ametite ning kasutajaühingute huvides on vaja rakendada suuremat paindlikkust. Seega on kasutusele võetud uus võimalus, nimelt valikuline rakendamine. IO-ametid ja nende sisesed apellatsiooniorganid saavad valida, kas rakendada ühist praktikat täies ulatuses (täielik rakendamine) või rakendada dokumendi teatud peatükke või alapeatükke (valikuline rakendamine), mis võib leevendada juriidilisi piiranguid, mis takistavad dokumendi rakendamist mõnes IO-ametis ja selle siseses apellatsiooniorganis. IO-ametid peavad EUIPOle teada andma, milliseid peatükke või alapeatükke nad rakendavad. Teave iga ameti otsuse kohta kajastub CP12 ühisteatisele lisatud tabelis.

Kuna ühine praktika ei ole asutusevälistele apellatsiooniorganitele siduv, esitatakse CP12 dokumendis kogum soovitusi, mida nad saavad rakendada ja kasutusele võtta, kui neid peetakse väärtust lisavaks ning kasulikuks.

2.3 Milline mõju on ühisel praktikal lõppenud, pooleliolevate ja tulevikus toimivate menetluste suhtes, kui IO-amet otsustab praktikat rakendada?

Kõik rakendavad ametid esitavad ühisteatise teabe rakendamise kuupäeva ja selle kohta, kas ühist praktikat rakendatakse nende menetluste suhtes, mis on rakendamise kuupäeval pooleli või algatatud pärast seda kuupäeva, koos otsusega kas ühist praktikat rakendatakse täielikult või valikuliselt.

2.4 Mis vahe on CP12 ühisteatise ja CP12 ühisel praktikal?

Ühisteatise abil annavad IO-ametid teada CP12 ühise praktika või selle osade rakendamisest ametis. Selles dokumendis sisaldub teave ühise praktika rakendamise menetluse ja kuupäevade kohta, samuti peatükkide ning alapeatükkide kohta, mida rakendatakse. Lisaks on seal kokkuvõtte ühise praktika olulisematest soovitustest. See avaldatakse üheaegselt liikmesriikide IO-ametite ja EUIPO veebilehtedel.

Ühine praktika on EUIPO, liikmesriikide IO-ametite, nende siseste ja väliste apellatsiooniorganite ning kasutajaühingute vahel saavutatud kokkulepe konkreetse projekti teema üldpõhimõtete suhtes.

2.5 Kas IO-amet saab rakendada ühist praktikat igal ajal?

Jah. Kõigil IO-ametitel soovitatakse tungivalt rakendada CP12 ühist praktikat, olenemata nende osalusest ja panusest projektis. Täielik võrgustikuülene lähenemine sõltub projekte rakendavate ametite hulgast. Seega mida rohkem on rakendavaid ameteid, seda lähemal oleme eesmärgi saavutamisele. Rohkem rakendavaid ameteid tähendab ühise praktika laiemat ulatust ja seeläbi suuremat õiguskindlust, läbipaistvust ning efektiivsust IO tavades üle kogu ELi.

2.6 Kas ELi-välised IO-ametid saavad ühist praktikat rakendada?

Jah. ELi-välised IO-ametid on oodatud CP12 ühist praktikat rakendama. Mida rohkem on rakendavaid ameteid, seda laiem on ühise praktika ulatus ja seeläbi on IO-süsteemid kasutajate ning ametite jaoks efektiivsemad ja läbipaistvamad.

2.7 Kas IO-ametid võivad keelduda ühise praktika kasutamisest?

IO-ametite jaoks on praktika rakendamine vabatahtlik. Neil on võimalik rakendada üksnes enda jaoks sobivaid osi ühisest praktikast (valikuline rakendamine) või keelduda kogu praktika kasutamisest. Keeldunud ametit ei loeta rakendavaks ametiks. Ent kui amet otsustab rakendada osa ühisest praktikast, loetakse see rakendavaks ametiks.

2.8 Mis saab siis, kui riigi õiguses on rakendamist takistavad piirangud? Kas see tähendab, et CP12 ühist praktikat ei rakendata üldse?

Kui leidub õiguslikke piiranguid, on IO-ametil siiski võimalik rakendada ühist praktikat osaliselt (valikuline rakendamine). Võttes arvesse CP12 ühise praktika laiaulatuslikkust, on organitel, kes tegelevad tõendusmaterjalidega, mõnda osa ikkagi võimalik juhistena kasutada. Ühte teemat puudutavad õiguslikud piirangud ei takista ametil kasutada ühist praktikat teiste teemade suhtes.

2.9 Kes saab CP12 ühist praktikat kasutada?

Ühine praktika CP12 on teatmematerjaliks eelkõige apellatsiooniorganitele (sh asutusesisesed apellatsiooniorganid IO-ametites ja asutusevälised organid, kohtud, mis tegutsevad kaubamärgijuhtumites kaebuste käsitlemise asutuseväliste organitena, haldusorganid/komisjonid), kasutajaihingutele ja kaubamärki puudutava kaebuse menetluse osalistele ning nende esindajatele. Kuna ühine praktika käsitleb tõendeid kaubamärgimenetlustes üldiselt, võib selle võimalik kohaldatavus väljuda kaebuse menetluse raamest. Seda võib seega kasutada laiemas kontekstis, sh kaubamärki puudutava esimese astme instantsi menetluses. IO-ametid võivad ka selles menetluses pidada vajalikuks ühise praktika soovitude kasutamist.

2.10 Mis saab siis, kui on näiteks olemas CP12 ühise praktika põhimõtete vastane kohtuotsus?

Kui ühise praktika põhimõtete ja soovitude kohta tekib uus kohtupraktika, rakendub ECP4 alaprojekt „Ühise praktika alalhoidmine“, mis algatati 2020. aasta septembris ja mille raames analüüsitakse ning uuritakse kohtupraktikat ja otsustatakse, kas ühise praktika dokumenti on vaja muuta või mitte.